

1921-10-08

SENDER

Elof Risebye

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sindal

Archive:
Mappe 82 nr. 9 a-e

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Sept 8. X. 21

H. Professor Johanin Phlogard.

— I grundten er jeg saa lammet og forvirret
at jeg ikke ved hvordan jeg skal skrive, men
samlidig saa opvakt og berøst af her m. fuld
en professors belse og mig til professorer,
en anklaget her for at forsvare sig, professorer
kender ikke prosen, men dog mig, og jeg plejer
ikke at lyve, jeg har vist at drig balt om
Dator. Schmitt skind jeg viste gang jeg saa ham
studske til det uhyggelige indblyt der saa her
vist sig at være saa rigtig, det er pinligt at
skulle udvise sig uforsvarligt om nogen men det er
uholdeligt her hvor jeg kæmper for mig selv og
vil arbejde, — ikke alene har prosen en
saa fuldstændig mangel paa forklædelse af
kunst under enhver form, men her foruden en
beskrivelse, smag en saa stupid opfattelse
at en kunstner som ikke vilde male
væggene som illustrationer til familie-
journalerne julekalender uhyggeligt make.
Jaa som me med fort som jeg, — vil
ophold her i landet her var en lang
tid, forstod for den sidste dag at (1

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 82 Nr. 9A

prostens Prædiken paa alt hvad jeg gjorde, at
jeg ikke under saadanne arbejds vilkaar
forlempede her og gik arbejdet her skyldes
kun min egen drø, som jeg har maattet
kamppe alene med, - i den tid jeg har været her
har jeg været ganske og aldeles ene, ingen
her havde paa at åbne sine døre for
mig, jeg har et hold væk, og er iøvrigt
fuldkomment forvist, jeg hender ingen her,
her stadig vand i kirken fra morgen til aften,
og endskind prestens her sel skibsmænd, begynder
ham straks at rase mod hele stilen i det,
jeg har kunnet rette meget uden stilen som
helst den kunde jeg dog ikke lave om, - og
jeg er blevet pinet og plaget indtil jeg virkelig
misledte enhver glæde, der er prestens der
besmitte den hellige kjole de bærer med et
Cort og smælt sind og misbruger bibelens
skønne Ord til personlig megetrothed,
jeg har faktisk sagt at holde paa det jeg
troede var ret og rigtigt. og prestens her
forfulgte mig med en ondskindet af
uudslæende art der nu er endt med klagen

Sil professoren, jf har kunnet høre præstens
angreb men ikke at han prædiker det
professoren skriver til mig. Han har bestandig
talt om Carl Bledt, & det er vist nok til at
karakterisere præstens smag. Han har
altså bestandig jamret over silden - saa at
jeg kunjt for for forer, - for det første er
nummet jo meget lille & kaler ikke at for
mange forer og for det andet er det jo min
bestræbelse at være rolig, at give kirkegangen
no i sindet, både gennem sil & for,
det var jo ikke som i Viborg sagde præsten,
- nej, men Viborg er ogsaa betydelig skind &
kan høre alle forer forer, - & jeg lignede
jo selv ikke professoren, - ja, præsten maa de
vel jo at professoren ikke vil sige at
det er saa slemt. - saa er der seks
enke i råd, & seks i grønt, - disse seks
præster har været hvide oven over de store
billeder og at den grønne eller røde
forer går helt over billederne holder jo
præsten dem og giver no, det er noget gennem-
færdigt, & jf har malet velgs de enkle om
to gange for at saa til den erkendelse, -

de er givende siges problem, ja, ja er meget
selvkritisk og har meget om uetop og saa paa
de hoveder da, mange gange, og givende det
siger ja ikke de er nu, man kan sige at den
type kan man ikke lide, det er en smærpsag,
og det siger problem altsaa i ligegrad, men
ja kan ikke se at de er givende, ja skal lade
bage billeder af dem i liden af nogle dage
og sende professorer dem, - ja sender
jo her et udvalgt som ja kan lade bage nu
i denne anledning og ja skal snart
sende flere, ja kan ikke ventet med at
sende en hel del af faget, - men fordi
der kan vel stede jeg ønskede at andre,
- saa siger problem altsaa at man
begynder ikke hvad de stender engle
eller problem og saa de andre hel der,
de fortæller intet, - de har den samme
brøstige og fortæller det samme som
de figurer i adskillige findes paa de
gamle italienske mosaikker, fresker og
de byzantinske ting, - det vil jo ikke
sige at ja mener min i rang dermed men

prosten synes at den edle gamle kunst er
i en vis henreende rædsel, selv folgelig er
det jo meningen at de netop ved deres række-
ordning og est. ensmægtighed skal gøre noget
af den ro som først og fremmest man
vare udførelse i et huse rum. - som
klæger prosten over manglen paa historisk
viden. - navnlig i hans forestilling om
Johannes og Maria skan som man ved
konst, det her de aldrig gjort, siger han.
- det gør de da altid paa de italienske.
kun de to, det er jo en symbolisering som
findes i den bedste kirkekunst, Fik Var min
daved jo ogsaa en kunstlære med almindel
det samme, og hendes fader som ogsaa er
prost. Jamvel det skal ikke ukonst, - og
han forestod ogsaa saa udmaalt godt
mine ting og var meget glad for dem.
ogsaa de væggede engle, - i de to
er Kristus meget ung i forhold til
Johannes. - ja, det er ogsaa mit eneste
ukonstle synes jeg efter historien,
men det er jo gjort for min side for at

understøttede det ekstern hos Kirken;
forhold til Johannes, og den skikkelser synes
ix jo selv mærke er den bedste af dem
alle, jeg sender her billedet af den, og
har nu tillige den store sørg af prosten
vil have Landet, at prosten finder det
mest forargeligt uden, er den der ikke velogs
venst uden, jeg har selv følelsen at et Land-
bladet vil vide Løse den, men det vil ix
Och professorer afgive. — saa er der den
smukke underholdning per Myrin, og synes
ix jo d'gør vist nogen mere krigisk oppe i
bladet dogten mente var yderlig enkel, men den
skal blive endret. — ligeledes skal jeg gode de
to kvinder ved gravens nylige død for, at
billedet er endnu ikke malt, professorer mener
jeg har forklarighed for et blads. det har
jeg selv ikke, og synes dog alle ix er saa
klodet som ix har valgt, at er jo en
ting, jeg selv sk' dig anlægde med, jeg tænker
godt mine egne, og ix siger jo
Ladig at komme fremad, — idettilaget
har ix dog i anlægdet med kirken her prosten

et stort slid & ingen uden jeg selv aner hvad det
her betyder mig, - der har været mennesker i kirken
som har fundet behag i det, - der har også været
flere malere som har malet mig og bl. andet fundet
fornuft gode, - dem har jeg dog også anset
med - at man kan kritiserer & måske fejle
det kunde jeg under alle omstændigheder
gode - det er jeg dog min første kirke,
professorer mener ikke jeg er hængende & ikke
at jeg følger hængende aanden, traditionen eller
livet i kirken dommen. - det kunde jeg
spøge om, jeg vilde dog ikke helbre hele
min skole til kirkehuset hvis ikke jeg
netop havde en saa overvældende følelse
af videns volds & storheden i Kristi Ord
og jeg måske på den kunde anset nok
for at jeg en at ikke netop det, - min kære!
ville jeg nu bygge på en følelse hvis jeg ikke
var hængende, - og at man ikke saa det saa
starkt i mine arbejder som professorer siger,
ja, saa er det jo kun fordi jeg har hørt saa
mange d. arbejder med, at jeg saa de nye
stakir vandrede hele stillkirkens igennem. (4)

— Hvad der udsen ganske stærk mig omhuld er
den sidste bemærkning, i professorens her at hvis
ikke præsten her og menigheden synes om mine
billeder vil jeg ikke kunne anse jeres til andet
kirkebesøg — ja, hvis det er tilfældet, at præsten
og menigheden der her er mere og mere som det
her findes, hvis de skal diktens hvad der skal læses
i kirkerne saa under i mig ikke længere over
de mange rådets folk her, i her set i kirker,
og saa er hele min skolen ganske forfjælet
og jeg kan opgive mine forestillinger om, hvis
kunstner, der ikke vil have at al evne og magt siges
at come, at vide og at yde, skal nægtes eksistens
fordi han ikke mener Carl Bloch — saa er der en
himmel retnings. med jensdighed til stede, og at det
skal være rent tilfældet disse mennesker der aldrig
kan beskaftiget sig med kunst eller kan forske der
deraf, der skal have magt til at gøre dette, det er en
endnu mere udford. — Jeg har aldrig
nægtet stude og gør alt hvad jeg kan for at yde
nogen guld, og dog bliver jeg ramt meget hårdt.
— det hele synes udsen som et andet
mareridt — og jeg har lidt meget besvær,

men viljen den her jeg næst
uden min brøder og ugensinde
og nu skel ig den som en
blev i prosten og hans
menighed, — jeg har tænkt paa resolut
at andre end væpen, det er jo den der
skal vinde ned, indtil for Kristus
siddende i cirkel som først tænkt og
shibet — nu skal Kristus slas
for og modby paa væpen med
udbødte ar me "Kommer til mig" —
der er blevet min plads med i brode siden
alle holer blev fjernet saa det leder mig
gaa uden at bygge stien, — nu vil
jeg næst aligevel end med at fra prosten
menigheden til d. prosten — ~~og~~ ~~had~~ ~~ig~~
og næst ogsaa, had ig vilde blive
glædet for, at ~~være~~ prostens
menighed, —

i alsidighed
Riseby.